

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาเปรียบเทียบคำวิเศษณ์ในภาษาไทยกับภาษาเกาหลี

ผู้วิจัย : นางสาวพจนีย์ มณีปันต์

สาขาวิชา : ภาษาไทย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

: รองศาสตราจารย์สนิท สัตโยภาส

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

: รองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างกันระหว่างคำวิเศษณ์ในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีในด้านตำแหน่ง หน้าที่ ลักษณะการซ้ำคำวิเศษณ์ และในแง่ของวัฒนธรรม

ผลการวิจัยพบว่า คำวิเศษณ์ในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีมีทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกันในด้านตำแหน่ง หน้าที่ ลักษณะการซ้ำ และในแง่ของวัฒนธรรม ส่วนที่เหมือนกันคือ คำวิเศษณ์ในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม ขยายกริยา ภาคแสดง การซ้ำคำวิเศษณ์ในรูปแบบ AA การซ้ำคำวิเศษณ์บางคำมีความหมายด้านเพิ่มน้ำหนักของความหมายเดิม และเพื่อทำให้เกิดภาพ นอกจากนี้แล้วคำวิเศษณ์ในแง่วัฒนธรรมจะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของสังคมที่แสดงให้เห็นถึงความเคารพนับถือผู้อาวุโส ในรูปแบบของการแสดงการลงท้ายและรูปแบบของการปฏิเสธแบบสุภาพ

ลักษณะที่แตกต่างกันคือ คำวิเศษณ์ในภาษาไทยเมื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม และหน่วยขยายกริยา ตำแหน่งของคำวิเศษณ์จะวางไว้หลังคำที่ถูกขยาย ส่วนในภาษาเกาหลีตำแหน่งของคำวิเศษณ์จะวางไว้ข้างหน้าคำที่ถูกขยาย และเมื่อคำวิเศษณ์ทำหน้าที่เป็นหน่วยภาคแสดง ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ในภาษาไทยจะวางไว้ข้างหลังคำที่ถูกขยาย ส่วนในภาษาเกาหลีจะวางไว้หน้าคำที่ถูกขยาย

นอกจากนี้ในภาษาไทยยังนิยมซ้ำคำวิเศษณ์เพื่อให้เกิดความหมายแฝง ซึ่งในภาษาเกาหลีจะมีแต่ความหมายตรงตัว ไม่มีความหมายแฝงของคำวิเศษณ์ และคำวิเศษณ์ในภาษาไทยบางคำซ้ำแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดความหมายใหม่ แต่ในภาษาเกาหลีการซ้ำคำวิเศษณ์ไม่สามารถทำให้เกิดความหมายใหม่ได้

ส่วนการซ้ำคำวิเศษณ์ในภาษาไทยสามารถทำได้ในรูปแบบ AABB, ABAB และในรูปแบบ A แสน A แต่ในภาษาเกาหลีไม่มีการซ้ำรูปแบบเหล่านี้ ในแง่ของวัฒนธรรมคำวิเศษณ์ภาษาไทยสามารถแยกให้เห็นถึงความเป็นเพศชายและหญิง แต่ในภาษาเกาหลีไม่มีการแยกคำวิเศษณ์สำหรับเพศชายและหญิง รวมไปถึงในภาษาเกาหลีคำวิเศษณ์ในรูปแบบแสดงการลงท้ายของประโยคที่แสดงความสุภาพมีหลายระดับ แต่ในภาษาไทยถ้าเป็นภาษาทางการจะมีเพียงระดับเดียว ยกเว้นคำที่เป็นคำราชาศัพท์

The Title	: A Comparative Study of Adverbs in Thai and Korean		
The Author	: Miss Potjanee Manipantee		
Program	: Thai Language		
Thesis Advisors	: Assoc. Prof. Sanit Sattayopat		Chairman
	: Assoc. Prof. Sompong Witayasakphan, Ph.D.		Member

ABSTRACT

The purpose of this research is to do a comparative study on the similarity and difference between Thai and Korean adverbs in position, duty, reduplication of adverb, and in terms of culture.

The research result reveals that adverbs in Thai and Korean language are both the same and different in position, function, reduplication of adverbs, and in terms of culture. Aspects that are the same are as follows: the adverbs in Thai and Korean function as a unit modifying nouns, verbs, predicate, and reduplicating the adverbs in form of AA : Reduplicating some adverbs give a meaning of increasing weight to the original word and figurative language. Also, the adverbs in terms of culture can reflect social values expressing respect to seniority in the form of an adverb, ending a sentence, and in the form of declination.

Aspects that are different as follows: Thai adverbs performing as a unit modifying nouns and unit modifying verbs are placed after the words to be modified. But in Korean, the adverbs are placed before the word to be modified. And the adverbs performing as a unit of predicate, in Thai, are placed after the words to be modified, but in Korean, they are placed before the word modified.

Also, in Thai, reduplicating the adverbs is used to make a connotation for such a word, while in Korean, it has only denotation, no connotation. And reduplicating some Thai adverbs may cause changing of or a new meaning, but reduplicating Korean adverbs can not bring about a new meaning.

Reduplicating Thai adverbs may be done in the form of AABB, ABAB, and in form of A แล่น A but in Korean, there are no such forms. In terms of culture, Thai adverbs can be segregated for male and female, but in Korean there is no segregation of adverb for male and female. And in Korean, there are several degrees of adverbs for ending a sentence to make gentleness, but in the Thai language, there is only one degree and only in official form unless it is one of the royal words.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์สนิท สัตโยภาส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ วิทยศศักดิ์พันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ท่านทั้งสองได้สละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำอันทรงคุณค่าและพิจารณาตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนดูแลให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ Dr.Oh Pil-Hwan, Ph.D. Baekseok university ที่ให้คำปรึกษาในกรณีที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับภาษาเกาหลี รวมถึงความเมตตาที่อาจารย์มีให้ต่อผู้วิจัย ณ ประเทศเกาหลี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณศิษยาภิบาลคุณ 한규태 และภรรยาคุณ 이남희 รวมไปถึงนักเรียนชาวเกาหลีทุกท่านในสถาบัน Inspiration Language Center ที่ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยรวมทั้งกำลังใจในการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนการศึกษา ความรัก ความเมตตาแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณญาติพี่น้องทุกคน เพื่อนๆ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือทั้งกำลังใจ กำลังปัญญา และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

คุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดามารดาและครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัย

พจนีย์ มณีปันดี